

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ที่ผ่านมาหน่วยงาน โดยเฉพาะฝ่ายบุคคล ได้มีการตรวจสอบเวลาเข้าออกงานของพนักงาน โดยส่วนใหญ่ โดยกำหนดวิธีการให้พนักงานบันทึกเวลาเข้าออกการทำงาน เพื่อสะดวกในการตรวจสอบเวลางานของพนักงานแต่ละคน เพื่อให้เวลาการทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลจากเดิมกิจการต่าง ๆ มีการลงทะเบียนเวลาโดยการเซ็นชื่อเพื่อเป็นข้อมูลในการบันทึกเวลาการทำงานของพนักงานและต่อมาจึงได้เริ่มมีการคิดค้นเครื่องลงทะเบียนเวลาด้วยลายนิ้วมือมาใช้ในกิจการซึ่งเครื่องนี้มีหน้าที่ที่เป็นหลักฐานของการบันทึกเวลาเข้าออกการทำงานของพนักงาน กิจการต่าง ๆ จึงมีความต้องการใช้เครื่องนี้ในองค์กรอย่างแพร่หลาย และเป็น การลดต้นทุนการจ้างงานและประหยัดเวลาในการทำงาน ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสำหรับการใช้เครื่องบันทึกเวลาเข้าออกงาน คือมีการบันทึกครบ แต่มีคนมาทำงานบางตา เมื่อลองสุ่มตรวจสอบจำนวนพนักงานกลับพบว่า มีจำนวนน้อยกว่าบัตรที่ได้ลงเวลาเอาไว้ หมายความว่าได้มีการบันทึกเวลาแทนกันและหมายถึงการสูญเสียเงินค่าจ้างของกิจการไปกับงานที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริงและไม่เป็นธรรมกับพนักงานคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้บันทึกเวลาแทนกัน เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ยังคงเกิดขึ้นกับทุกองค์กรที่ใช้เครื่องบันทึกเวลา เช่นชื่อ เครื่องรูดบัตรหรือแตะบัตรในการลงเวลาเหตุการณ์ดังกล่าว อาจเกิดจากคนเพียงไม่กี่คนแต่กลับทำให้พนักงานคนอื่น ๆ ถือเอาเป็นแบบอย่างและกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปในที่สุดหรือเกิดอะไรขึ้นเมื่อพนักงานทำบัตรหายหรือลืมเอาบัตรมาทางกิจการก็ต้อง รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดูแลและการออกบัตรใหม่ ยังไม่รวมถึงค่าบัตรใหม่ที่เพิ่มขึ้นทุกปีและ นอกจากนี้ยังมีค่าใช้จ่ายเช่น ค่าบัตรดอก ค่าหมึกพิมพ์ ค่าเสียเวลาของพนักงานฝ่ายบุคคลในการ ประมวลผลและทำรายงาน

ในปัจจุบันกิจการในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีพนักงานจำนวนมากมักประสบปัญหาเกี่ยวกับพนักงานลงเวลาการทำงานแทนกันผู้เขียนจึงสนใจข้อมูลของกิจการที่มีพนักงานเกินกว่า 50 คนขึ้นไปในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 แสดงประชากรแยกตามประเภทของกลุ่มกิจการ

กลุ่มกิจการ	จำนวน (บริษัท)
1. กิจการห้างสรรพสินค้า	14
2. กิจการการเงินและการธนาคาร	10
3. กิจการรถยนต์	4
4. กิจการโรงพยาบาลและเครื่องมือแพทย์	4
5. กิจการจิวเวลรี่	8
6. กิจการอาหารและเครื่องดื่ม	33
7. กิจการอสังหาริมทรัพย์	13
8. กิจการสื่อสาร	3
9. กิจการเกษตร	9
10. กิจการขนส่ง	22
11. กิจการก่อสร้าง	24
12. กิจการโรงแรมและการท่องเที่ยว	31
13. กิจการเฟอร์นิเจอร์	3
14. กิจการเครื่องปั้นดินเผาและสิ่งทอ	16
15. กิจการบรรจุภัณฑ์	3
16. กิจการอิเล็กทรอนิกส์	8
17. กิจการบันเทิง	6
18. กิจการอื่น ๆ (สอนภาษา, เครื่องหนัง, เคมี่, กอล์ฟ)	4
รวม	215

ที่มา: พาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ 2547

ตารางที่ 1.1 ตารางแสดงประชากรทั้งหมด 215 กิจการสามารถแบ่งตามประเภทของกลุ่มกิจการได้ 18 กลุ่มกิจการที่เป็นกิจการในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่และมีพนักงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ข้อมูลได้มาจากพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่ และกรมแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ 2547

การสูญเสียเงินค่าจ้างของกิจการเนื่องจากการโง่งเวลาการทำงานของพนักงานได้มีข้อมูลตัวอย่างการคำนวณแสดงความเสียหายจากบริษัทผู้ผลิตเครื่องปั้นดินเผาด้วยลายนิ้วมือ (บริษัท ไอทีเวอร์ค จำกัด, 2548) ได้ประมาณการความเสียหายจากการ โง่งเวลาทำงานที่พนักงานต่อคนเข้าออกไม่ตรงเวลาดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1.2 แสดงความเสียหายจากการโง่งเวลาทำงานเวลาที่พนักงานต่อคนเข้าออกไม่ตรงเวลา

	วันจันทร์	วันอังคาร	วันพุธ	วันพฤหัสบดี	วันศุกร์	วันเสาร์	วันอาทิตย์
เข้าช่วงเช้า	10	10	10	10	10	-	-
ออกช่วงเช้า	10	10	10	10	10	-	-
เข้าช่วงบ่าย	10	10	10	10	10	-	-
ออกช่วงบ่าย	10	10	10	10	10	-	-
รวม	40	40	40	40	40	-	-

หน่วยเวลาเป็นนาที

ที่มา : บริษัท ไอทีเวอร์ค จำกัด (2548)

จากตารางที่ 1.2 เป็นตารางประมาณการที่พนักงานหนึ่งคนที่เข้าออกไม่ตรงเวลาคือเข้าสาย 10 นาที และออกก่อนเวลา 10 นาทีเท่ากันทุกวัน หมายถึงพนักงานหนึ่งคนเข้างานน้อยกว่าเวลาทำงานปกติ 40 นาทีทุกวันจะทำให้กิจการสูญเสียค่าจ้างโดยไม่ได้งานวันละ 40 นาทีต่อคน

บริษัทผู้ผลิตได้ประมาณตัวเลขคิดออกเป็นตัวเงินสำหรับความเสียหายต่อวันและต่อปีจากการ โง่งเวลาทำงานที่พนักงานเข้าออกไม่ตรงเวลาเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีความเสียหายเป็นจำนวนมากถ้าไม่มีแก้ปัญหาการ โง่งเวลาที่อาจเกิดขึ้นได้แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1.3 แสดงความเสียหายต่อวันจากการโกงเวลาทำงานที่พนักงานเข้าออกไม่ตรงเวลา

ความเสียหายต่อวัน		จำนวนพนักงาน (คน)						
เงินเดือน (บาท)	เงินเดือน ต่อชั่วโมง	2	5	10	25	50	100	500
8,000	48	64	160	320	800	1,600	3,200	16,000
10,000	60	80	200	400	1,000	2,000	4,000	20,000
15,000	90	120	300	600	1,500	3,000	6,000	30,000
18,000	108	144	360	720	1,800	3,600	7,200	36,000
20,000	120	160	400	800	2,000	4,000	8,000	40,000

ที่มา : บริษัท ไอทีเวอร์ค จำกัด (2548)

จากตารางที่ 1.3 แสดงความเสียหายต่อวันจากการโกงเวลาทำงานที่พนักงานเข้าออกไม่ตรงเวลาโดยคิดจากเงินเดือนต่อชั่วโมง คิดประมาณจากการทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน 21 วันต่อเดือน ตัวอย่างเช่นเงินเดือน 8,000 บาทคิดเป็น 48 บาทต่อชั่วโมง คือ 0.8 บาทต่อนาที 40 นาทีต่อวัน เท่ากับ 32 บาทต่อวันต่อคน ถ้ากิจการพนักงาน 50 คนในอัตราเงินเดือน 8,000 บาทจะเสียหายเป็นเงิน 1,600 บาทต่อวัน

ตารางที่ 1.4 แสดงความเสียหายต่อปีจากการโกงเวลาทำงานที่พนักงานเข้าออกไม่ตรงเวลา

ความเสียหายต่อปี		จำนวนพนักงาน (คน)						
เงินเดือน (บาท)	เงินเดือน ต่อชั่วโมง	2	5	10	25	50	100	500
8,000	48	16,000	40,000	80,000	200,000	400,000	800,000	4,000,000
10,000	60	20,000	50,000	100,000	250,000	500,000	1,000,000	5,000,000
15,000	90	30,000	75,000	150,000	375,000	750,000	1,500,000	7,500,000
18,000	108	36,000	90,000	180,000	450,000	900,000	1,800,000	9,000,000
20,000	120	40,000	100,000	200,000	500,000	1,000,000	2,000,000	10,000,000

ที่มา : บริษัท ไอทีเวอร์ค จำกัด (2548)

จากตารางที่ 1.4 แสดงความเสียหายต่อปีจากการ โกงเวลาทำงานที่พนักงานเข้าออกไม่ตรง เวลาโดยคิดที่ 250 วันต่อปี ตัวอย่างเช่นถ้าพนักงาน 100 คนในอัตราเงินเดือน 8,000 เสียหาย 32 บาทต่อคนต่อวัน 250 วันคิดเป็นความเสียหาย 800,000 บาท จะสามารถอธิบายได้ว่าถ้ากิจการที่มี จำนวนพนักงานมากจะทำให้เกิดความเสียหายจากการ โกงเวลาเกิดขึ้นมากตามและถ้าปล่อยให้ เป็น ปัญหาในระยะยาวก็ก่อให้เกิดความเสียหายเพิ่มขึ้นได้ตามลำดับ

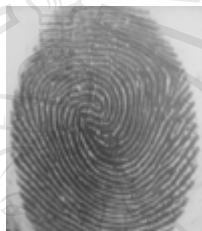
ในปัจจุบันได้มีการนำความรู้ด้านไบโอเมตริกซ์ (biometrics) มาใช้ประโยชน์ในการบันทึก เวลาทำงานด้วยลายนิ้วมือ ซึ่งไบโอเมตริกซ์ คือ การใช้ลักษณะทางกายภาพ หรือ ลักษณะทาง พฤติกรรม ที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคน ในการระบุตัวบุคคลโดยอัตโนมัติ ลักษณะทาง กายภาพที่ใช้เป็นเกณฑ์ได้เช่น ลายนิ้วมือ, ใบหน้า, มือ, นิ้ว, หู, เรตินา (retina) และ ไอริส (iris) ภายในดวงตา เป็นต้น ส่วนลักษณะทางพฤติกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลเช่น เสียงพูด, การพิมพ์, การเดิน เป็นต้น โดยสิ่งที่ใช้เป็นเกณฑ์ได้นั้นคือ จะต้องเป็นสิ่งที่มีการ เปลี่ยนแปลงได้น้อยตามกาลเวลา และที่สำคัญจะต้องเป็นสิ่งที่เฉพาะไม่เหมือนกันในแต่ละบุคคล ดังตัวอย่างการใช้ลายนิ้วมือในการระบุตัวบุคคลด้วยว่าลายนิ้วมือของแต่ละคน เริ่มปรากฏขึ้นตั้งแต่ เป็นตัวอ่อนอายุ 3 ถึง 4 เดือนในครรภ์มารดา ซึ่งเป็นผิวหนังส่วนที่มีร่อง (furrow) และมีสัน (ridge) เอาไว้ใช้สำหรับอำนวยความสะดวกในการหยิบจับสิ่งของ สันและร่องที่ปรากฏนี้มีคุณลักษณะที่ สำคัญสองประการ คือ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบตามกาลเวลา (แต่อาจเปลี่ยนขนาดได้) และ การมีรูปแบบเฉพาะในแต่ละคนลายนิ้วมือไม่เปลี่ยนแปลงรูปแบบตั้งแต่แรกเกิด จนกระทั่งวันที่เรา ตาย แต่อาจเปลี่ยนแปลงขนาดได้ตามขนาดร่างกาย เหมือนกับการที่เราวาดรูปไว้บนลูกโป่ง ซึ่งไม่ ว่าลูกโป่งจะเล็ก หรือลูกโป่งใหญ่อย่างไร ก็ยังเป็นรูปเดิมเพียงแต่มีขนาดใหญ่ขึ้นเท่านั้นการ ที่ลายนิ้วมือมีรูปแบบเฉพาะในแต่ละคน เป็นคุณสมบัติที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของลายนิ้วมือนั้น ตั้งแต่เริ่มมีการใช้เก็บและเปรียบเทียบลายนิ้วมือโดยใช้วิธีสมัยใหม่ ซึ่งมีมาร้อยกว่าปีแล้ว ยังไม่มีการตรวจพบที่มีการเหมือนกันของลายนิ้วมือ อีกทั้งถ้าจะอธิบายด้วยหลักการทางคณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ ก็มีการศึกษาของ Sir Francis Galton (1892) ซึ่งได้ประมาณไว้ว่า โอกาสที่คนสองคน จะมีลายนิ้วมือเหมือนกันนั้นมีความน่าจะเป็นอยู่ที่ $1/64,000,000,000$ ซึ่งเป็นการประเมินค่าโดยใช้ การแบ่งรายละเอียดรูปแบบของลายนิ้วมือออกเป็นส่วนๆ และหาความน่าจะเป็นของการซ้ำกันของ แต่ละส่วนนั้น แล้วนำความน่าจะเป็นของแต่ละส่วนมาคูณกันเพื่อหาความน่าจะเป็นทั้งหมด ท่าน Sir Francis Galton นี้เป็นผู้ที่เริ่มทำการวิจัยอย่างจริงจังกับลายนิ้วมือ และถือว่าเป็นบุคคลแรกที่ ศึกษาถึงการใช้นิ้วมือในการระบุตัวบุคคล เป็นบุคคลแรกที่ทำการศึกษาว่าลายนิ้วมือของแต่ละ คนมีลักษณะเฉพาะและไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบอีกทั้งยังเป็นผู้ที่กำหนดและแบ่งแยกประเภท ของรูปแบบลายนิ้วมือที่ใช้กันอยู่จนถึงปัจจุบันนี้ลายนิ้วมือของแต่ละคนนั้นมีลักษณะเฉพาะมาก

จนกระทั่งแม้แต่ คู่แฝดแท้ (identical twin) ก็ยังมีลายนิ้วมือที่แตกต่างกัน (แต่มีรูปแบบ DNA เหมือนกัน) อย่างไรก็ตามรูปแบบของลายนิ้วมือนั้นมีลักษณะความคล้ายกันของคนภายในครอบครัว หรือพูดได้อีกอย่างหนึ่งว่า รูปแบบของลายนิ้วมือมีการถ่ายทอดกันทางพันธุกรรม ซึ่งรูปแบบของลายนิ้วมือ สามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท คือแบบลายก้นหอย (whorl) , ลายมัดหวาย (loop) และ ลายโค้ง (arch)

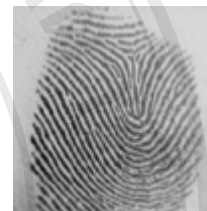
ก. ลายก้นหอย

ข. ลายมัดหวาย

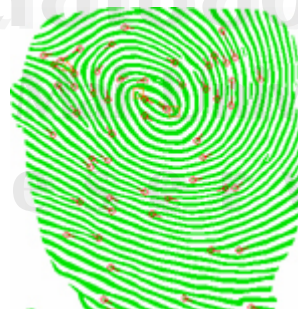

ค. ลายโค้ง

ภาพที่ 1.1 แสดงรูปแบบของลายนิ้วมือแบบต่างๆ

รูปแบบลายนิ้วมือนี้สามารถแบ่งย่อยให้ละเอียดขึ้นไปได้เป็น ลายมัดหวายเชิงขวา (right loop) ลายมัดหวายเชิงซ้าย (left loop) ลายโค้งสูงแบบกระโจม (tented arch) เป็นต้น ลายนิ้วมือแบบลายก้นหอยมีประมาณ 30% ลายนิ้วมือแบบลายมัดหวายมีประมาณ 65% และลายนิ้วมือแบบลายโค้งมีประมาณ 5% การแบ่งลายนิ้วมือออกเป็นหลายประเภทนี้เพื่อวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความรวดเร็วในการตรวจสอบลายนิ้วมือ แต่ไม่ได้เป็นสิ่งที่ใช้ในการบอกความเหมือน หรือความแตกต่างระหว่างลายนิ้วมือ แต่เป็นการใช้ลักษณะของสันของลายนิ้วมือเช่น การสิ้นสุดของสัน (ridge ending) สันแบบลายจุด (dots) สันที่แตกแขนง (bifurcations) หรือรูปแบบต่างๆของสันที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่ใช้ในการเปรียบเทียบลายนิ้วมือ

ภาพที่ 1.2 แสดงการตรวจสอบลายนิ้วมือโดยใช้คอมพิวเตอร์ ตรวจสอบลักษณะของสัน

ดังตัวอย่างอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บตัวอย่างลายนิ้วมือ (fingerprint scanner) เนื่องจากอุปกรณ์ที่ใช้สแกนลายนิ้วมือในปัจจุบันมีราคาถูกลงมาก และมีแนวโน้มที่จะมีราคาลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องมาจากความแพร่หลาย และการประยุกต์ใช้ลายนิ้วมือกันในงานด้านต่างๆมากขึ้น ราคาเครื่องสแกนลายนิ้วมือส่วนใหญ่มีราคาต่ำกว่า 10,000 บาท อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บตัวอย่างลายนิ้วมือ มีอยู่หลายประเภท เช่น

ก. เครื่องสแกนลายนิ้วมือโดยเฉพาะ

ข. เมาส์ที่มีเครื่องสแกนลายนิ้วมือ

ค. คีย์บอร์ดที่มีเครื่องสแกนลายนิ้วมือ

ง. เครื่องสแกนลายนิ้วมือขนาดเล็กแบบ PCMCIA CARD

ภาพที่ 1.3 แสดงตัวอย่างอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บตัวอย่างลายนิ้วมือ

การเลือกใช้อุปกรณ์แต่ละประเภท ขึ้นอยู่กับประเภทงานที่จะนำไปใช้เป็นหลัก เช่น ถ้าใช้การตรวจสอบลายนิ้วมือในการเข้าใช้งานเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การใช้เครื่องสแกนลายนิ้วมือที่ติดอยู่กับคีย์บอร์ด หรือเครื่องสแกนที่ติดอยู่กับเมาส์ ก็จะเหมาะสมกว่าเครื่องสแกนลายนิ้วมือประเภทอื่น หรือถ้าการตรวจสอบลายนิ้วมือในการบันทึกเวลาการทำงานของพนักงาน ก็ควรใช้เครื่องที่ใช้สำหรับสแกนลายนิ้วมือโดยเฉพาะ เป็นต้น ผู้ผลิตเครื่องสแกนบางรายก็มีการพัฒนาโปรแกรมในการตรวจสอบลายนิ้วมือ และแถมหรือจัดจำหน่ายมาพร้อมกับเครื่องสแกนลายนิ้วมือ

ปัญหาที่สำคัญของไบโอเมตริกซ์ ที่ทำให้ไม่ได้ใช้กันอย่างแพร่หลายมีอยู่ 3 ประการหลัก คือ ความเชื่อถือได้ของเทคโนโลยีไบโอเมตริกซ์บางประเภทยังมีความเชื่อถือได้ไม่ดีเท่าที่ควร ยังต้องการพัฒนาทั้งทางด้านทฤษฎี และทางด้านอุปกรณ์เครื่องมือ ประการที่สองคือ ราคาของอุปกรณ์ที่จำเป็นเช่น เครื่องสแกนลายนิ้วมือ, เครื่องสแกนเรดิงา/ไอริสในดวงตา เป็นต้น ยังมีราคาค่อนข้างสูง และประการสุดท้ายคือ การยอมรับของสังคม เพราะเรื่องของความเป็นส่วนตัวของแต่ละ

ละบุคคล ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากในสังคมตะวันตก แต่มีปัญหาน้อยในสังคมตะวันออก อย่างไรก็ตามทุกปัญหาที่กล่าวมาก็มีการแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจใหม่ และราคาของอุปกรณ์ที่มีราคาถูกลงมากในแต่ละปี จะเป็นแรงผลักดันให้มีความนิยมใช้เทคโนโลยีไบโอเมตริกซ์กันมากขึ้น

ดังนั้นเครื่องลงทะเบียนเวลาด้วยลายนิ้วมือที่ถูกออกแบบมาเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวทั้งหมด ทางผู้วิจัยจึงสนใจในคำถามที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อเครื่องลงทะเบียนเวลาด้วยลายนิ้วมือแทนเครื่องบันทึกเวลาของกิจการว่าจำเป็นอย่างไร เพื่อประโยชน์ที่เกิดขึ้นแก่หน่วยงานต่าง ๆ ในอนาคตต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปของกิจการที่มีจำนวนพนักงานเกิน 50 คนขึ้นไป ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. ศึกษาถึงระบบการลงทะเบียนเวลาเข้าออกการทำงานของพนักงานในระบบเดิมและปัญหาที่เกิดขึ้นของกิจการ และศึกษาข้อดีข้อเสียของเครื่องลงทะเบียนเวลาด้วยนิ้วมือของกิจการ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
3. ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อเครื่องลงทะเบียนเวลาด้วยลายนิ้วมือของเจ้าของกิจการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1. ทราบถึงข้อมูลวิชาการระบบการลงทะเบียนเวลาเข้าออกการทำงานของพนักงานในระบบเดิมและปัญหาที่เกิดขึ้นของกิจการ และทราบข้อดีข้อเสียของเครื่องลงทะเบียนเวลาด้วยนิ้วมือในกิจการที่ใช้อยู่ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. ทราบถึงข้อมูลวิชาการระบบการลงทะเบียนของเครื่องลงทะเบียนเวลาด้วยลายนิ้วมือของเจ้าของกิจการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการ ของระบบการลงทะเบียนเวลาแก่บริษัทผู้ผลิต และตัวแทนจำหน่ายต่อไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาวิธีการและปัญหาในการใช้ระบบลดเวลาทำงานในระบบเดิมของกิจการและปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อเครื่องลงทะเบียนเวลาด้วยลายนิ้วมือโดยแบ่งปัจจัยเป็น 5 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคล เก็บข้อมูลจากกิจการที่มีจำนวนพนักงานเกิน 50 คนขึ้นไปในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ทั้งหมด โดยแบ่งตามกลุ่มกิจการทั้งกลุ่มกิจการที่ใช้และไม่ใช้เครื่องลงเวลาด้วยลายนิ้วมือ

1.5 นิยามศัพท์

เครื่องลงทะเบียนเวลาด้วยลายนิ้วมือ หมายถึง เครื่องที่สามารถอ่านลายนิ้วมือเพื่อบ่งบอกสถานะและข้อมูลของบุคคล รวมไปถึงทำหน้าที่ในการบันทึกเวลาเข้าออกการทำงานของพนักงาน โดยไม่สามารถบันทึกแทนกันได้

เครื่องบันทึกเวลา หมายถึง เครื่องที่ใช้บันทึกเวลาเข้าออกการทำงานของพนักงานโดยใช้บัตรบันทึก

ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการซื้อ หมายถึง ปัจจัยซื้อเครื่องลงทะเบียนเวลาด้วยลายนิ้วมือของผู้ประกอบการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่